

- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä 23.7.1990 annettua neuvoston direktiiviä 90/435/ETY ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että siinä veloitetaan tämä jäsenvaltio katsomaan, että sellainen jaettu voitto, jonka tässä valtiossa sijaitseva yhtiö saa toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneelta tytäryhtiöltään, voidaan vähentää kokonaisuudessaan verokauden voiton määrästä ja että tästä seuraava tappio voidaan siirtää seuraavalle verokaudelle?
- 3) Jos direktiiviä 90/435/ETY on tulkittava siten, että Belgian sääntely on ristiriidassa direktiivin 4 artiklan 1 kohdan kanssa belgialaisen emoyhtiön EU:n alueelle sijoittautuneelta tytäryhtiöltä saaman voiton osalta, onko silloin direktiivin edellä mainitun säännöksen vastaista myös se, että Belgian sääntelyä sovelletaan belgialaisen emoyhtiön belgialaiselta tytäryhtiöltä saamaan voittoon, jos — kuten tässä tapauksessa — Belgian lainsäätävä on saattaessaan direktiivin osaksi kansallista oikeusjärjestystä päättänyt käsitellä yksinomaisesti valtion sisäisiä tilanteita direktiivillä säänneltyjen tilanteiden kanssa samalla tavalla ja mukauttanut täten kansallisen lainsäädäntönsä myös sisäisten tilanteiden osalta direktiiviin?
- 4) Onko EY 43 artikla esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jossa yhtiön kyseisenä verokautena toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneelta tytäryhtiöltään saamiin voittojen vapauttaminen verotuksessa rajoitetaan ensimmäisessä jäsenvaltiossa tapahtuvan yhtiöveron määräämisen yhteydessä sen verokauden voiton määrään, jona voitonjako tapahtui (tiettyjen laissa lueteltujen määrien vähentämisen jälkeen), kun taas jaettu voitto olisi mahdollista vapauttaa kokonaisuudessaan verotuksessa, jos tämä yhtiö olisi perustanut kiinteän toimipaikan toiseen jäsenvaltioon?

(¹) EYVL L 225, s. 6.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Naczelny Sąd Administracyjny (Puolan tasavalta) on esittänyt 16.11.2007 — K-1 Sp. z o.o. w Toruniu v. Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy

(Asia C-502/07)

(2008/C 22/55)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Naczelny Sąd Administracyjny

Pääasian asianosaiset

Kantaja: K-1 Sp. z o.o. w Toruniu

Vastaaja: Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Sulkevatko jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta 11.4.1967 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 67/227/ETY (¹) 2 artiklan 1 ja 2 kohta, luettuna yhdessä jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määrätymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (²) 2 artiklan, 10 artiklan 1 kohdan a alakohdan sekä 10 artiklan 2 kohdan kanssa, pois mahdollisuuden velvoittaa arvonlisäverovelvollinen maksamaan Puolan tavaroista ja palveluista perittävästä verosta 11.3.2004 annetun lain (ustawa o podatku od towarów i usług) (Dz. U. N:o 54, 535 jakso muutoksineen) 109 §:n 5 ja 6 momentin mukaista lisäveroa siinä tapauksessa, että arvonlisäverovelvollisen todetaan ilmoittaneen jättämässään veroilmoituksessa maksettavaksi kuuluvaa suuromman hyvitetävän verojen erotuksen määrän tai veronpalautuksen määrän?
- 2) Voivatko jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määrätymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 27 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut ”erityistoimenpiteet”, kun otetaan huomioon niiden ominaispiirteet ja tavoitteet, tarkoittaa mahdollisuutta asettaa arvonlisäverovelvolliselle veroviranomaisen päätöksellä lisävero silloin, kun todetaan, että verovelvollinen on ilmoittanut liian suuren hyvitetävän verojen erotuksen määrän tai veronpalautuksen määrän?
- 3) Sisältyykö jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määrätymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 33 artiklassa tarkoitettuun lupaan oikeus asettaa 11.3.2004 annetun Puolan arvonlisäverolain 109 §:n 5 ja 6 momentissa tarkoitettua kaltaista lisävero (Dz. U. N:o 54, 535 jakso muutoksineen)?

(¹) EYVL 71, s. 1301–1303.

(²) EYVL L 145, s. 1–40.